

Diplomová práce se zabývá proměnou materiálů v prostorové tvorbě od přelomu 19. století, tedy od vzniku moderního sochařství. Sleduje zapojování netradičních a nových materiálů do umělecké tvorby. Podrobněji se zabývá textilním materiálem, od jeho postupného vymaňování se z užití tvorby, konkrétně gobelínové tvorby v Československu, do méně tradičních poloh soft artu a textilního umění šedesátých let.

Textilním materiálem se zabývá i praktická práce, která je realizována v textilním prostorovém objektu, dětské hračky. Může se zdát paradoxní, že pro výběr praktické části - netradiční práce s textilem - vybírám snad nejtradičnější předmět textilního průmyslu - dětskou hračku, ale mým cílem je právě pokus o textilní hračku na pomezí užití tvorby a výtvarného objektu.

Vzhledem k tématu praktické části, věnuji poslední kapitulu teoretickému základu o vývoji dítěte a o dětské hře. Mimo jiné se ptám po zásadní otázce „co je to hračka“ a odpověď se snažím nalézt mimo jiné skrz rekapitulaci tradičně konané výstavy „Salon hraček 2007“.